

Rakousko

Dachstein

1. - 8.8

Tento zájezd byl hlavní akcí našeho klubu v roce 2004. Uskutečnil se po delším váhání a průzkumu zájmu na výroční schůzi. Ještě 3 dny před posledním termínem kdy se muselo rozhodnout o jeho uskutečnění nebo zrušení nebylo dost přihlášek. To, že se nakonec s velkým úspěchem uskutečnil je malinký zázrak a obrovská práce naší předsedkyně!

Ubytování bylo v Ramsau, části Khulm v pensionu Peterbauer. Tento pension se zaměřuje na agroturistiku, proto byly některé pokoje nad chlévem a jiné s výhledem na hnojiště.

neděle 1.8. odjezd

V 18:30 odjíždíme od KD. Veze nás autobus společnosti BUS SLEZKO. Čeká nás noční přejezd do Rakouska.

pondělí 2.8. Schafberg

Po nočním přesunu jsme přijeli ráno do městečka St. Wolfgang. Čekal nás vyhlídkový vrchol Schafberg. Pod jeho vrchol vede zubačka, po které jezdí vláčky tlačené parní lokomotivou. I když byla cena vyšší než se čekalo, přesto se většina vyvezla. Převýšení 1500 m vystoupalo jen 9 účastníků.

Nahoře byla mlha, vítr, hotel a výhledy jen na květiny u cesty. Rozjasnilo se až když jsme byli většinou na cestě dolů.

Hlavní skupina scházela směrem na St. Gilgen a pak kolem jezera na Fürberg a Falkenstein zpět do St. Wolfgang. Podle informací které byly k dispozici vede podél jezera křížová cesta. Proto převládl názor, že to už bude lehké. Omyl! Křížová cesta má symbolizovat utrpení. Proto cesta vedla nahoru a dolů. Většinou se docházelo až hodinu po plánovaném odjezdu.

V 18 hod. jsme dojeli k pensionu, kde jsme se ubytovali.

úterý 3.8. pod Dachstein

Po předchozím dnu žádala řada lidí „něco lehčího!“ ať si nohy odpočinou. Proto jsme po snídani odjeli k Türlwandhütte odkud vede lanovka Dachsteinsüdwandbahn k ledovci.

Hlavní skupina se prošla po trase uježděné rolbou k chatě Seehalterhütte a zpět k horní stnici lanovky na Hunerkogel. Protože původně plánovaná trasa (tunelem pod Austriascharte a dolinou Edelgries) byla z části pod sněhem a taky pro únavu z předchozího dne se jelo dolů opět lanovkou. Odpoledne se šlo od Türlwandhütte k Dachsteinsüdwandhütte a zpět. Na zpáteční cestě ještě byla prohlídka Ramsau.

Skupina VHT od Türlwandhütte nepoužila lanovku, ale vystupovala pěšky kolem Dachsteinsüdwandhütte pak sutí pod 1. lehkou ferátu (obtížnost A/B pro rozcvičení). Chvilí trvalo než jsme se vystrojili úvazky a vystoupili pod Hunerkogel a do sedla Austriascharte. Pokračovali jsme ferátou Ramsauerklettensteig (B/C) dál hřebenem přes Gamsfeldspitze a Scheihenspitze k chatě Guttenberghaus. Sestup o 1200 m. níž jsme s zvládli za 1¹/₄ hod. Popoháněla nás doba bízící se večere. Naštesí pro nás přijel autobus a nebloudili jsme po Ramsau.

středa 4.8. údolí Seewigtal

Tento den jsme navštívili skupini Schladmingských Taur údolí Seewigtal. Autobus nás zavezl na parkoviště (1142 m.n.m.) pod Bodensee. Kolem jezera a vodopádu jsme došli na chatu Hans-Vödl-Hütte (1528 m.n.m.). Odtud šli někteří k jezeru Obersee (1672 m.n.m.), většina stoupala na sedlo Filzscharte (2200 m.n.m.), tady se otevřel výhled na masiv Dachsteinu. Asi 15 lidí pokračovalo na vrchol Hochstein (2543 m.n.m.). Místy jsme se už museli přidržovat rukama a odjevil se i řetěz. Z vrcholu byl hezký kruhový výhled. Vraceli jsme se stejnou cestou.

čtvrtek 5.8. Planai a Dachstein

Hlaví skupina se vydala na horu Planai nad Schladmingem. Odsud mohli sledovat bouřku u Dachsteinu, kde byla skupina VHT.

Skupina VHT jela místní dopravou k Türlwandhütte, lanovku na ledovec. v minulých dnech se vrcholek Dachsteinu ukrýval většinou v mlze, ale teď se nám ukázal v plné kráse. Po ledovci, kde jsme si vyzkoušeli chůzi při na vázání na laně, jsme došli pod vlastní výstup vrchol. Ten vede po skále, do které jsou navrtány kovové stupy a chyty. Nejsou tady natažená lana ani řetězy. Na vrcholu svítilo slunko, byl slušný výhled, jen pod námi se objevila mlha. Sestup vedl stejnou cestou. Slézání bylo obtížnější než výstup, proto jsme se místy jistili. Při okrajové trhlině nás čekalo překvapení, tam kde před 11/2 hod byl sněhový most, byla jenom díra. Zdrželi jsme se přelézáním a nevěnovali pozornost mraku nad námi, který jsme považovali jen za mlhu. Když přelézal předposlední, zaburácel hrom a vzápětí začalo lít a sypaly se kroupy. Těch 10 minut než jsme doběhli k Seehalterhütte se zdálo hodně dlouhých. Zvlášť posledních 200 m otevřeným terénem když se blýskalo 4 x za minutu. V chatě jsme ještě našli poslední místa na stání. Za hodinu bylo po dešti. Prošli jsme tunelem pod Austriascharte a dolinou Edelgries jsme sestoupili k Türlwandhütte.

pátek 6.8 Stoderzinken

Stoderzinken je 2048 m vysoký vrchol v východní části Dachsteinského masivu, který ční nad městečkem Gröbming. Pod vrchol vede do výšky 1872 m silnice.

Jsme ale turisté, proto jsme stoupali po svých. Prošli jsme soutěskou Öfen, pak výstupem v lese k chatě Brünnerhütte. Cestou na vrchol jsem obdivovali množství květin. Od vrcholového kříže byl výhled jako z letadla. Při sestupu na parkoviště jsme si prohlédli kapličku Friedenkirchle. Cestu dolů jsme sjeli autobusem a po jejím absolvování se ozval potlesk pro řidiče.

Zastavili jsme se i v městečku Gröbming.

sobota 7.8. soutěska Silberkarklamm

Poslední turistický den našeho pobytu jsme většinou šli jenom krátkou trasu. Od pensionu soutěskou Silberkarklamm k chatě Silberkarhütte a stejnou cestou zpět.

Skupina VHT se vydala na „Jubiläum Klettersteig“, t.j. na ferátu obtížnosti C/D na vrchol Eselsteinu.

Nejdřív jsme prošli částí Ramsau a pak následoval výstup (1300 m) na chatu Guttenberghaus. Po krátkém odpočinku jsme se vydali kolem cedulky „*Obtížné, jen pro zkušené*“ ke klettersteigu, který vede na vrchol. Nakonec to nebylo tak těžké jako jsme očekávali, i když si každý našel obtížné místo kde si říkal:

„Proč jsem sem lezl, mám já to zapotřebí?“

„Tu nohu už tam nezvednu!“

„Tady není žádný stup!“

„Jak teď přecvaknu karabinu?!? Držím se oběma rukama a jestli se jednou pustím tak asi spadnu.“

Přes všechny potíže jsme vylezli a každý byl rád, že jsi to zkusil.

Sestup z vrcholu vedl sutí do sedla a pak po úbočí vrcholu Sinabel po kraji krasové planiny. Krajina jako z filmu o Winetuovi a okolí stezky trochu připomínalo botanickou zahradu - tolik okolo bylo květin. Klesání k chatě Silberkarhütte bylo náročné - hlavně pro kolena.

neděle 8.8. Halstat

V poslední den našeho zájezdu jsme si prohlédli městečko Halstat. Protože se konal místní „Fest“, na náměstíčku hrála kapela. Sluníčko hřálo, ale studená voda v jezeře na dlouhé koupání nebyla. Plánovaná prohlídka solných dolů se nám zdála drahá, ani času nebylo tolik, protože nás ještě čekala cesta domů.

Do Třince jsme přijeli se spoustou dojmů asi v 21 hod.